

SANT ADRIÀ pàg 16

El municipi tindrà un codi ètic per als representants públics de l'Ajuntament

TENSIÓ POLÍTICA pàg 18

Tiana portarà el cas de possible transfuguisme de la regidora Marta Guàrdia a la Generalitat

línia nord

13 anys

L'únic setmanari del Barcelonès Nord

3/2/2022 · Núm. 411 · linianord.cat

La calma ha durat poc

▶ L'ombra de la inestabilitat torna a Badalona per l'aprovació del pressupost d'enguany

▶ Guanyem supedita el seu suport a entrar al govern i el PP diu que hi votarà en contra pàg 3

Foto: Línia Nord

CULTURA POPULAR pàg 14

Santa Coloma optarà a convertir-se en la Ciutat Gegantera del 2023

MONTGAT pàg 18

Crisi a l'Ajuntament: assetjament o un cas de conflicte laboral?

A FONS pàgs 12 i 13

Els dos anys de les víctimes més grans de la pandèmia

**ALUMINI - VIDRES
OBRES INTEGRALS**

home homing

**vidres • miralls
claraboies • alumini**

**projectes integrals
i execució d'obra**

*Si ho pots somiar,
nosaltres ho podem
fer realitat*

cuinescat

Gremi de reformes
d'interiors, cuines
i banys de Catalunya

Padilla, 243 • 08013 Barcelona
Tel. 93 881 77 06 • admin@home-homing.com
www.home-homing.com
• Magatzem: Ptge. Utset, 3

**La
lectura
del *matí*.**

**El *matí* de
Catalunya
Ràdio.**

**CATALUNYA
RÀDIO**

clins teu

Rubén Guijarro i dos dels regidors de Guanyem al ple d'investidura del batlle socialista. Foto: A.R.

Tensions enrocades

» L'aprovació del nou pressupost treu a la superfície les tensions internes que arrossega l'executiu
 » Guanyem supedita el suport a la seva entrada al govern i el PP avança que hi votarà en contra

Anton Rosa
BADALONA

Badalona viu en un estat d'excepció permanent. La configuració d'un govern a quatre bandes —PSC, ERC, comuns i JxCat— no ha estat capaç encara de dotar la ciutat de l'estabilitat necessària per sortir de la paràlisi provocada pel ball de bastons polític que ha protagonitzat els últims temps. L'aprovació del pressupost del 2022 és l'últim episodi d'una partida d'escacs amb posicions enrocades que ha tret a la superfície les tensions internes que ja van quedar patents en la darrera moció de censura.

Les desavinences entre el govern local i Guanyem en la negociació dels nous comptes mu-

nicipals feia setmanes que estaven en boca de tothom. Tanmateix, les alarmes saltaven aquest dilluns, quan la formació feia públic un comunicat on posava la seva entrada a l'executiu com a requisit indispensable per aprovar el pressupost.

“Durant aquests dos mesos hem constatat que al govern en minoria del PSC li manca força i pluralitat. És el moment de fer les coses diferent, amb majories absolutes, transparència, pluralitat i confiança. Això només es pot fer amb nosaltres al govern”, afirmava al respecte la portaveu Nora San Sebastián. Segons detallaven els regidors del grup, l'entrada de Guanyem al govern encapçalat per Rubén Guijarro en “igualtat de condicions” és l'única “garantia” de l'aprovació i execució del pressupost.

INTERCANVI DE COMUNICATS

L'ofensiva dels anticapitalistes va comptar amb la rèplica immediata de l'equip de govern, que en un altre comunicat feia una crida a anteposar l'interès general per sobre de “partidismes” i apuntava que els comptes i la composició de l'executiu “no són qüestions que es puguin vincular”. “L'aprovació d'aquest pressupost és imprescindible per a Badalona. És el pressupost que ha de permetre sortir de la crisi i no deixar ningú enrere. La no aprovació suposaria un impacte negatiu de més de 100 milions d'euros, es perdrien 22 milions d'euros del pressupost ordinari i més de 80 milions d'euros d'inversions”, assegurava el consistori, que malgrat tot remarcava el paper “clau en la governabilitat” que ha de jugar Guanyem.

El relleu de comunicats el prenien aleshores el PP, que s'afanyava a titllar de “teatrillo” la petició dels anticapitalistes i assegurava que la formació i el govern local ja tenen pactada la seva abstenció per no bloquejar l'aprovació del pressupost.

CONDEMNATS A ENTENDRE'S?

El pas dels dies no sembla haver apaivagat els ànims i les posicions semblen a hores d'ara completament enrocades. Des de Guanyem ratifiquen a preguntes de *Línia Nord* la seva posició i apunten que no contempen cap escenari per aprovar els comptes del 2022 que no passi per una entrada de la formació al govern. Pel que fa al trencament de les negociacions del pressupost, els anticapitalistes asseguren que les seves propostes no han estat

incloses en el document que fins ara ha fet públic el consistori.

Per la seva banda, des del govern municipal confien en salvar les diferències i arribar a un acord amb Guanyem o el PP que permeti tirar endavant la proposta. Fonts de l'executiu admeten “fissures” internes entre les formacions amb temes com el desallotjament de la nau del Progrés, però asseguren que treballen per consensuar posicions. Tanmateix, les mateixes veus no contempen la possible entrada dels anticapitalistes al govern.

Cal recordar que el consistori podria recórrer en última instància a una qüestió de confiança per aprovar el pressupost. Amb aquest recurs, l'executiu només necessitaria una majoria per donar llum verda als comptes municipals.

Aire fresc

Per a quan les infraestructures pendents?

per Estanis Alcover i Martí

Foto: Arxiu

Estem veient com l'àmbit metropolità està en construcció –i desconstrucció, segons alguns– permanent. Després d'un viacrucis, sembla que tira endavant el nou viaducte de Renfe al Gorg i, per tant, omplir d'aigua el breu canal que enfila cap a l'Olímpic i es queda a mig camí.

Però hi ha força infraestructures pendents. La Línia 10 del metro, les obres de la qual van començar a Badalona, preveient que el tram al nord de la Sagrera (fins a Badalona i Santa Coloma, en aquest cas, línia 9) entrés en funcionament el 2004 i a partir del 2007 ho fes la resta de la línia. Encetant el 2022, la línia està inacabada i amb grans sobrecostos. Els pressupostos de la Generalitat preveuen reprendre enguany les obres del tronc central de l'L9 i l'L10 entre la Sagrera i Zona Universitària, paralitzades durant anys per diversos entrebancs.

El Pla Director d'Infraestructures (PDI) 2021-2030 de l'ATM contempla diverses obres a la xarxa que afecten els badalonins. En el cas de l'L1, s'ampliarà la línia amb cinc noves parades: Montigalà (plaça del Doctor Fleming), Lloreda/Sant Crist (entorn del Mercat), Bufalà (avinguda dels Vents amb Tànger), Pompeu Fabra (correspondència amb L2) i l'Estació de Rodalies de Badalona (intercanviador tren-metro). Fondo deixarà de ser el final de la línia al costat Besòs i Santa Coloma tindrà connexió directa amb Badalona, segons la previsió, el 2028.

El desenvolupament de l'ampliació de l'L1 es divideix en dues fases. Una primera entre Fondo-Lloreda/Sant Crist, de 2,4 km, i una altra des de Lloreda/Sant Crist fins a l'Estació de Rodalies de Badalona, de 2,1 km. Es preveu que l'inici de les obres de la primera fase sigui el 2025 i que el de la segona sigui

el 2028, i que ambdues tinguin una durada de 3 anys. El perllongament també inclou la construcció d'unes cotxeres i tallers a Montigalà i permetrà augmentar les freqüències de la línia L1 de metro.

Quant a la línia 2 del metro, és previst el perllongament Sant Antoni-Parc Logístic de la Zona Franca. Amb la construcció d'un nou túnel, que travessarà Montjuïc des de Sant Antoni fins al Parc Logístic de la Zona Franca i disposarà de sis noves estacions, l'L2 enllaçarà amb la Línia 10 del metro, que neix al Gorg de Badalona (a més d'enllaços amb les línies 3 i 9). Aquesta actuació, sense data, oferiria als badalonins una connexió directa i ràpida entre Ba-

Les infraestructures tenen un paper cabdal en la competitivitat i la qualitat econòmica de Badalona

dalona, el centre de Barcelona, els recintes firals i l'aeroport del Prat.

Segons el web *Republicabdn.cat*, el PDI 2021-2030 al Barcelonès Nord és un deute històric que continua obviat el dèficit històric d'inversions en infraestructures al Barcelonès Nord o Baix Besòs, i "bàsicament es focalitza en el desenvolupament d'infraestructures referents a Badalona". El PDI proposa el desenvolupament de dos projectes més dels que hem esmentat.

Republicabdn.cat recorda el tramvia T-4 des de Sant Adrià al port badaloní, proposant, a més, que el PDI 2021-2030 deixi oberta la porta al perllongament

de la T4 des de l'Estació de Rodalies de Badalona fins a Montgat a la dècada 2031-2040. El digital també parla del carril de la C-31 Nord (molt discutible per a alguns i un greu error per a molts badalonins) i de tres elements molt importants que queden oblidats per als anys vinents: l'accés pel costat del mar de l'Estació de Badalona, l'accessibilitat a Can Ruti i la cerca d'una solució a la connectivitat entre Badalona i el Vallès Oriental.

Sobre aquest últim tema (la connexió entre Badalona i el Vallès Oriental), el 2009-2010, la Generalitat de Catalunya proposava la construcció d'una autovia que havia d'unir Sant Fost de Campsentelles amb Tiana i Badalona amb un túnel a la Conreria. La infraestructura no va ser exempta de polèmica per l'impacte que podia tenir sobre l'espai de la Serrallada de Marina. Una dècada després, la connexió entre Badalona i el Vallès ha desaparegut de les propostes d'infraestructures a mitjà termini, quan millorar l'accessibilitat entre les dues regions facilitaria les sinergies positives en el desenvolupament social i econòmic del Barcelonès Nord i del Vallès.

La pregunta sorgeix tota sola: per a quan les infraestructures pendents? L'Ajuntament i la ciutadania no han de permetre més dilacions. Les infraestructures desenvolupen un paper cabdal en la competitivitat i la qualitat econòmica, social i ambiental de Badalona i tot el Barcelonès Nord, perquè faciliten poder oferir als ciutadans les millors condicions d'oportunitat, qualitat de vida i serveis. Exigim, doncs, millorar l'eficiència de la inversió en infraestructures i, si cal, realitzar un esforç de modernització i actualització de les polítiques, fins i tot amb un nou model de gestió d'infraestructures.

Aquí es piula

El Twitter en paper

@Bosch_Marta

Cada nova mudança em deixa més cansada i empenyada amb aquest mercat immobiliari que ens empeny al nomadisme de pisos de persianes i aixetes avariades, propietat de persones gasives i sense escrúpols, que han convertit un dret bàsic en una quota de la seva hipoteca a Cunit.

@LaTangues

Una alumna se sent malament perquè amb tants companys confinats es concentra millor i voldria ser poquets a classe sempre. De debò, quan tindrem ràtios saludables per a la canalla, @govern? Foteu recursos on toca, que esteu tot el dia fotent places noves per a *polis*.

@EscurcoNegre

El discurs de Gerard Pi-qué amb això de l'Ibai Llanos és el del catalanet acomplexat de tota la vida que quan parla amb espanyols els va repetint "nah, quizá te encuentres algún loco, pero la mayoría de gente es normal y te habla en castellano a la primera" per calmar-los.

@sara05villa

Hola, @el_pais, publicasteis el otro día una pieza afirmando la absurdidad del lenguaje inclusivo dado que el masculino es perfecto como valor genérico. Pues Rafa Nadal es el CUARTO tenista en ganar 21 Grand Slams: Court tiene 24, Serena Williams 23 y Graff 22. Un poco de rigor, ¿no?

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas
Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Anton Rosa (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Olga García (Vallès), Francisco Javier Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Alba Losada

Dipòsit Legal: B 43222-2010

(Districtes de Barcelona), Anna Utiel (Montserrat) i Toni Delgado (Esports)
Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Dept. Comercial: Lola Gutiérrez
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri
Controller: Mauro Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Director General: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Estratègia digital: Anna Corbatera
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniarxa.cat

Els semàfors

Aj. de Santa Coloma

Santa Coloma optarà a convertir-se en la Ciutat Gegantera del 2023. Així ho van acordar els grups en la primera sessió de l'any del Ple, on es va ratificar el suport institucional a la candidatura que presentarà la Colla de Gegants i Capgrossos.

pàgina 14

Creu Roja

La secció local de la Creu Roja ha decidit reforçar el servei d'educadors especialitzats en drogodependències destinat a Sant Adrià. L'organització ja fa temps que actua al barri de la Mina, però ara ha apostat per ampliar el seu àmbit d'actuació.

pàgina 16

Aj. de Tiana

El possible cas de transfuguisme a l'Ajuntament es decidirà a fora de l'àmbit municipal. La Comissió Jurídica Assessora de la Generalitat s'encarregarà de dictaminar si hi ha frau de llei en les atribucions atorgades a la regidora Marta Guàrdia.

pàgina 18

El + llegalit

línianord.cat

- 1 Onze detinguts en l'operatiu contra un grup especialitzat en encastaments
- 2 Crisi als Serveis Socials de Montgat: assetjament o conflicte laboral?
- 3 Joan Soler, dolorosa pèrdua
- 4 Montgat no atura el polèmic procés de selecció públic
- 5 Cas Rambleta: inici imminent de la descontaminació del sòl

Serem més pobres

per Pedro Jesús Fernández

Aquest any les persones pensionistes serem més pobres. Tanmateix, no entrarem a denunciar l'increment de la pobresa, en general, ni tampoc el sagnant i vergonyós creixement de les desigualtats generat per la pujada escandalosa dels preus de productes de primera necessitat. Una pujada sense cap justificació raonable que no sigui l'interès de l'oligarquia financera i els poders especuladors i rendistes que tot ho controlen.

Les dades de 2021 ens mostren que el 20% més ric de la població espanyola té una renda neta 5,8 vegades superior a la del 20% més pobre. El 2020, un total de 12.495.000 persones (el 26,4% de la població espanyola) estaven en el llindar de la pobresa o en risc d'exclusió social i, d'aquestes, més de 9 milions estaven en risc de pobresa.

Cada dia més gent arriba a final de mes amb moltes dificultats per afrontar les despeses de productes essencials. El nombre de persones en aquesta situació va augmentar del 7,8% fins al 10% el 2020. Actualment, són més de 4,5 milions de persones.

D'altra banda, aquest any ha augmentat notablement la taxa de pobresa entre la gent gran: s'ha incrementat fins al 18,8%. Com que la majoria de persones grans són pensionistes, aquest any s'incrementarà el nombre de pobres.

El 42,8% de les pensions de jubilació i el 37% de les de viduïtat tenen un import inferior al llindar de la pobresa severa (458 euros mensuals en 14 pagues). A nivell estatal, això representa el 16,1% dels 9,8 milions de pensionistes.

Ser pobre significa no disposar dels recursos materials, culturals i socials necessaris per satisfer les necessitats més bàsiques i, per tant, quedar exclòs de les condicions de vida mínimament acceptables per a qualsevol ésser humà.

El 2 de desembre, el Congrés dels Diputats va aprovar la reforma de les pensions impulsada pel ministre José Luis Escrivá. Aquesta reforma, entre altres mesures, deroga el límit del 0,25% per la revalorització de les pensions imposat per Mariano Rajoy, cosa que suposava perdre poder adquisitiu, any rere any, per a les persones pensionistes.

Les Mareas de Pensionistes sempre hem reivindicat que les pensions s'haurien de revaloritzar en funció de l'IPC real. Aquest any, segons l'INE, la inflació ha sigut del 5,6%. En conseqüència, les nostres pensions s'haurien d'incrementar aquest mateix percentatge.

Però, ves per on, el percentatge que se'ns aplicarà serà el 2,5%. És a dir, l'IPC mitjà anual dels 12 mesos previs, i no l'IPC acumulat. Això suposarà uns 26 euros al mes de mitjana. Més o menys el que s'ha incrementat, com hem pogut comprovar, el cistell de la compra, la llum i altres serveis. Quina vergonya!

En definitiva, les persones pensionistes haurem perdut un

3,1%. És a dir, serem més pobres. I, el més important, l'increment serà la meitat de l'IPC real.

Per a una persona pensionista que cobra uns 700 euros al mes, la pèrdua anual serà d'uns 300 euros, mentre que per a una altra que cobri uns 1.700 euros mensuals, la pèrdua anual serà de 714 euros.

Allò que s'anomena popularment *paguilla*, i que cobrem al gener, no és més que la diferència entre l'increment del 0,9% que hem estat cobrant durant el 2021 i l'IPC aplicat ara, el 2,5%. Així, a mitjans de gener, les persones pensionistes hem cobrat entre 200 i 240 euros per compensar la diferència. Ara bé, hem perdut de mitjana uns 500 euros anuals que ja no recuperarem.

També les pensions mínimes continuaran sent de misèria, ja que estan per sota del Salari Mínim Interprofessional (SMI) i aquest, lluny del que estableix la Carta Social Europea. És evident que cada vegada és més gran la bretxa entre les pensions i els salaris i l'increment del cost de la vida.

Això sí, l'Estat continuarà pagant durant els pròxims cinc anys la fredorosa quantitat de 27.721 milions d'euros del rescat bancari que, segons va dir Luis de Guindos (PP) quan el va anunciar, no costaria res als contribuents.

Línia Nord no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#ArribaElFinal?

#PauJuvillà

#PolèmicaEurovisiva

@**govern**: El Govern vol eliminar les quarantenes dels centres educatius. També acorda la reobertura de l'oci nocturn l'11 de febrer sense límits d'aforament ni d'horaris.

@**Catinformacio**: La mesa del Parlament proposa que s'aturi l'activitat de la cambra temporalment en protesta per la retirada de l'escó al cupaire Pau Juvillà.

@**Sainzdeaja**: 'Ay Mamá', escrita per Rigoberta i el seu home. 'Terra', per Tanxunguietas. 'SloMo', per una gentada (cap d'ells és la cantant) i amb drets musicals de @BMGSpain.

Doblement invisibilitzades

per Dilara Ekmen (CCAR)

Des de fa més d'un any són nombroses les anàlisis sobre els impactes que ha generat la pandèmia de la covid en diversos sectors de la societat, però en poques ocasions s'ha posat èmfasi a explicar com aquesta ha afectat específicament dones i nenes migrades, refugiades, desplaçades internes o apatrídies arreu del món.

I és que la interacció múltiple i simultània de diferents categories, construïdes socialment i culturalment, com el gènere, la classe, l'ètnia o l'origen, generen opressions i desigualtats estructurals i sistemàtiques que en moments de crisis econòmiques, socials i sanitàries creixen exponencialment i situen aquestes dones i nenes en una posició de més vulnerabilitat.

No podem obviar que, al món, gairebé la meitat de les persones refugiades i migrades són dones i nenes, les quals s'enfronten a unes formes de persecució específiques pel mer fet de ser-ho. Els femicidis, la mutilació genital femenina, els crims d'honor, el matrimoni forçat, les violències vinculades als drets sexuals i reproductius, la violència masclista en totes les seves formes i el tràfic de persones amb finalitat d'exploració sexual són supòsits que les fan susceptibles de poder sol·licitar protecció internacional, però el tancament de fronteres i els diversos confinaments per la covid han dificultat d'una manera manifesta que poguessin moure's per buscar refugi a Europa.

L'any 2020, segons estimacions del Fons de Població de Nacions Unides, es calculava que 6 mesos de confinament suposarien 31 milions de dones més que patirien violència masclista en l'àmbit familiar –més de les que ja la patirien en una situació sense pandèmia–, que els matrimonis forçats s'incrementarien i que les dones veurien vulnerats els seus drets reproductius, ja que no tindrien accés a la salut sexual i reproductiva perquè moltes

consultes, hospitals i clíniques van limitar els seus serveis i les interrupcions a les cadenes de subministraments van afectar la disponibilitat d'anticonceptius, amb repercussions gravíssimes especialment en dotze dels països amb ingressos més baixos del món.

Pel que fa als matrimonis infantils, s'estima que actualment 650 milions de matrimonis són producte d'unions forçoses infantils, i amb la covid es van aturar els programes de prevenció i sensibilització sobre aquesta pràctica. Si no es reactiven i la tendència es reverteix, l'any 2030 hi haurà 150 milions de ma-

trimonis infantils més arreu del món, segons dades d'UNICEF.

Altres dades que resulten rellevants per dimensionar de què parlem quan ens referim a violències estructurals que pateixen aquestes dones i nenes és que l'any 2021 hi havia aproximadament 200 milions de dones i nenes que havien patit mutilació genital femenina, i s'estima que, entre el 2015 i el 2030, al voltant de 68 milions de nenes més seran sotmeses a aquesta pràctica a 25 països del món. La covid ha aturat els programes de prevenció d'a-

questa pràctica i ha evitat que dones i nenes poguessin escapar-se'n.

En aquest sentit, recentment Aissatou Diallo, presidenta de l'Associació Humanitària Contra l'Ablació de la Dona Africana –AHCAMA–, denunciava que, segons han pogut documentar des de l'associació, al voltant del 35% de les dones africanes que arriben a l'Estat espanyol ho fan buscant protecció i fugint de la mutilació genital femenina per a elles o per a les seves filles.

Però no podem caure en el parany de pensar que la violència que pateixen dones i nenes acaba una vegada abandonen el seu país d'origen. Durant el trànsit migratori els perills es multipliquen, i la pandèmia ha accentuat les dificultats a les quals fan front.

En els països d'acollida, el risc de patir violència no desapareix, i durant la pandèmia les dones refugiades, migrades i sol·licitants d'asil han hagut de fer front a unes dificultats agreujades per la vulnerabilitat legal i la limitació en l'accés a determinats serveis, com el de la salut, per la forta discriminació laboral que existeix a l'Estat espanyol, que les condemna a treballs temporals, poc qualificats i majoritàriament vinculats al sector domèstic i de les cures. Això ha comportat que moltes –les que tenien contracte– acabessin a l'atur, sense ingressos i, pel rol sovint atorgat, fent-se càrrec de la salut de tota la família en detriment de la seva.

La pandèmia de la covid ha afectat tot el món, però no de la mateixa manera. Les dones i nenes fan front a unes formes específiques de violència i a una discriminació i desigualtat estructurals accentuades per les interseccionalitats. Per aquesta raó, hem de vetllar per donar visibilitat, des de tots els àmbits, a totes les dones que veuen els seus drets humans vulnerats i protegir de manera efectiva les que cerquen asil.

Foto: Pexels

Les millors perles

Una dona va estar cobrant durant trenta anys la pensió d'un mort, tal com ha publicat *elDiario.es*. La senyora, ara octogenària, treballava a l'hospital on va morir l'home el 1980, i des d'aleshores s'embutxacava els diners de la seva jubilació.

Té 129 fills i n'està esperant nou més. És el cas d'un britànic de 65 anys que ha continuat donant esperma tot i que l'edat límit per fer-ho són els 45. L'home, jubilat, ho va explicar al programa de televisió *This Morning*.

L'Hospital del Vendrell va patir un incendi (sense víctimes) fa uns dies. L'origen del foc: la cigarreta que va encendre un pacient, que va acabar ferit amb cremades al pit i al coll. Com a mínim es va estalviar haver d'anar a l'hospital... Ja hi era.

Detenen un home de 36 anys a Granada per conduir begut per les vies del metro, també als trams subterranis. La policia li va fer dues proves d'alcoholèmia i, per a sorpresa de ningú, va donar positiu. I amb nota.

Twitter (@AustralianOpen)

LA FOTO

línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

David
Fernández

Montserrat
Tura

Elsa
Artadi

Oriol
Lladó

Susana
Pérez

Dolors
Sabater

Jordi
Martí

Lucía
Delgado

Marc
Cerdà

Gala
Pin

Xavier
Godàs

Martí
Casamajó

Joan Ramon
Casals

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Víctor
Porres

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Núria
Parlon

Arnau
Nadeu

Tribuna

Darrer dilluns del mateix gener

per David Fernández

Foto: Pexels

Darrer i cinquè dilluns del gener de 2022 i es reconfirma la pujada ininterrompuda de tot plegat –cinisme, macrogranges i extrema dreta inclosos. Gener costerut com mai, ara que per posar la bugada o el calefactor hem de consultar el parquet borsari de les hores vall i recórrer als remeis casolans –que mai caduquen, perennes– de les àvies. I això que ja hem perdut el compte, retransmès en estricta directe a cada telenotícies, de quants cops ha pujat la llum el darrer dia. Mostra aleatòria de la subhasta a l'alça en la qual vivim, a u de gener el preu electritzant era tres vegades més gran que el del primer dia de l'any de 2021. En la darrera dècada, l'aigua s'ha enfilat un 70%. I en pocs mesos, el preu de la bombona de butà ha crescut un 33% respecte del darrer hivern. L'oli d'oliva s'ha encarit un 25%. I els combustibles, un 30%. No serà per dades d'infart. El desembre, l'IPC marcava una pujada històrica del 6,7%. Ahir van comprovar, els que tenen sort de tenir nòmina, que els salaris, en canvi, només s'han actualitzat a un 1,68% més aquest gener. Els comptes no ens surten –a ells, sí, és clar, per això desquaden els de la majoria.

Amb el preu de la vida inflacionada a raó d'un 5% addicional, només cal parar l'orella al que denuncia *Mareta Pensionista*, aclarint que el que s'anuncia com a pujada de les pensions és una pèrdua material estricta de poder adquisitiu. Si tot puja un 5% i les pensions només un 2,5%, no cal ser Einstein per saber que els números no quadren i que ens venen bou per bèstia grossa. Cal afegir el de sempre enmig de l'espessor metropolitana: que la vida i les desigualtats sempre van per barris i no és mai el mateix on cau aquesta grossa inversa i com es reparteix l'altra *pedrea* inflacionista, que no dona res, només pren. L'Evangelí segons Sant Lluc sempre treu el cap al gener: a qui més té, més se li donarà; a qui poc té, se li traurà el poc que li quedi. Mentre Europa, en aquest cas, sí que els mira –als Pujol, als Borbons– i llança un cable vergonyós als evasors fiscals, ordenant retornar dos milions d'euros a qui els tenia amagats a Andorra. Per prescripció delictiva; el que mai caduca ni prescriu és la desigualtat. Gener infaust, doncs. I esclaridor. Alguns fan l'estiu en ple hivern: a l'agost la previsió de beneficis nets per a 2021 d'Endesa, Iberdrola i Naturgy s'estimava en quasi 7.000 milions d'euros.

Tot és inversament proporcional i sempre puja el cost de la vida en paral·lel a la pujada exorbitada dels beneficis de les grans empreses, les de sempre, les que controlen el *cotarro* i, rere un cicle de privatitzacions i desregulacions, van aconseguir que el que eren serveis públics fonamentals passessin a ser tipificats com a serveis essencials on posar la mà i la pistola. Atracaments a plena llum. Això passava el 1997, de la mà del PP de José María Aznar i Rodrigo Rato, però per suprema ordre europeu neoliberal. Liberalització del sector elèctric, li va-

ren dir, amb la falsa promesa que es feia pel nostre bé, perquè els preus baixessin –i bla, bla, bla. No cal fer *spoilers* de com va acabar tot plegat. De tant privatitzar-ho tot ens quedarem sense res. Canibalisme en potència. Vampirisme a l'engròs. I unes quantes portes giratòries dels que firmaren aquelles liberalitzacions exprés i acabaren l'endemà en el butacó d'un consell d'administració. En els darrers vint anys les elèctriques han guanyat la gèlida xifra de 112.000 milions d'euros en beneficis nets, mentre ens llevem sospesant que la propera bugada millor posar-la a les sis del matí.

Tanmateix, la pujada de gener, per a molts, no és circumstancial ni passatgera i durarà durament, sense treva, fins al proper hivern. Viuen en un gener permanent, com altres ho fan en un agost perpetu. Gener, paradoxalment, és temps de dades i informes contraposats. És el moment cruïlla habitual on el Fòrum de Davos diu la seva –enguany no, suspès fins al maig per la pandèmia– i Oxfam diu la contrària, amb la seva anàlisi anual sobre les desigualtats globals: enguany detalla que, des de 1995, l'1% més ric del planeta ha acaparat prop de vint vegades més riquesa global que la meitat més pobra de la humanitat. I que les desigualtats maten –a raó d'una persona cada quatre segons.

No serà per informes. Aviat, parlant de fets on fa massa que fem molt tard, es presentarà el darrer Informe Foessa sobre els efectes de la covid en les desigualtats socials. Totes les temences anticipades i les pitjors previsions s'han complert puntualment: en pandèmia s'ha aguditzat l'empobriment i les llars sense cap ingrés estable, ha crescut la bretxa de gènere, l'exclusió impacta el triple en la migració, s'ha consolidat la desconexió i apagada digital de moltes llars, massa jove viu en un present *no future* i la diferència entre els que més tenen i els que menys ha augmentat un 25%. Gener permanent: tres de cada deu famílies s'han vist obligades a reduir les despeses habituals en alimentació, roba i calçat. I Catalunya és una de les societats més afectades.

Calendari d'advent i d'adversitats, amb el rerefons inequívoc de la crisi i fallida d'un model malbaratador, desigual i hiperconsumista –insostenibilitat, degradació i depravació–, dijous passat al Saló de Cent de Barcelona es retia homenatge, amb la medalla d'or al mèrit civil a títol pòstum, a dos imprescindibles que als nords del sud i als sud del nord feien el mateix: Pere Casaldàliga –«no n'hi ha prou amb ser creient, s'ha de ser creïble»– i Manel Pousa, *Pare Manel*. Amb escassa presència oficial –quatre de quaranta-un regidors–, al final del lliurament s'escolava la melodia d'una antiga cançó: «*Seria tot un detall / Tot un símptoma d'urbanitat / Que no perdessin sempre els mateixos / I que heretessin els desheretats*». No serà aquest gener. No encara.

“

De tant privatitzar-ho tot ens quedarem sense res.

Canibalisme en potència.

Vampirisme a l'engròs.

I unes quantes

portes giratòries

dels que firmaren

aquelles

liberalitzacions exprés

i acabaren l'endemà

en el butacó

d'un consell

d'administració

”

Flaixos

@DrSaoirse: He dit a la veïna americana que l'hospitalització de ma mare, la recuperació al sociosanitari i la fisioteràpia són gratis, i es pensa que soc d'una república socialista.

@laialapapaia: Considero fort que la majoria d'humans ens hàgim resignat a acceptar que la impressora que tenim a casa no arribarà a funcionar mai.

@vicentmontagud: El único peligro que corremos los periodistas ahora mismo en Kiev es rompernos la crisma resbalando sobre el hielo y eso te puede pasar en Lleida.

COMERÇ DE PROXIMITAT, UN VEI DE CONFIANÇA!

- T'ofereix el millor producte amb la cara més humana
- Cuida de la comunitat on vius
- Paga impostos i dona vida a la ciutat
- Contribueix a un entorn més sostenible
- Sempre és a prop teu!

*La Mercè,
sempre portant les
últimes tendències en
perruqueria a la gent del
barri.*

El Festival Internacional de Màgia de Badalona-Memorial Li-Chang torna aquest dissabte amb la seva 22a edició. Les jornades d'enguany s'allargaran fins al 6 de març i comptaran amb la presència d'artistes de renom com el Mag Lari o Celia Muñoz.

El Sant Josep demana una reunió urgent amb Guijarro

» L'històric club reclama solucions per garantir la seva supervivència
» El consistori encara no ha donat resposta a les peticions de l'entitat

ESPORTS ▶ El Club Bàsquet Sant Josep de Badalona ha demanat una reunió urgent amb l'alcalde Rubén Guijarro per abordar la situació de l'entitat i estudiar solucions per garantir la seva supervivència. Cal recordar que el Sant Josep no pot jugar ni entrenar en el pavelló del centre parroquial des del passat juliol, quan l'espai va ser precintat per la denúncia d'un veí per contaminació acústica.

“Sabem que el nou govern està treballant per ajudar-nos. Però, de moment, no tenim res: ni obertura (encara que sigui parcial) del centre, ni pista coberta amb carpa. El Sant Josep no pot tirar endavant jugant a Barcelona i repartit en onze instal·lacions. No tenim les condicions mínimes. I, a banda del dany social i esportiu, econòmicament és inviable”, assegurava el president del club, Ibon Orrantia, en un missatge a través de les xarxes.

Una de les protestes del club per reclamar la reobertura del pavelló. Foto: A.R.

Orrantia apunta que, després de gairebé mitja temporada instal·lats en un pavelló cobert ubicat a la zona de Can Cuiàs, al límit entre el municipi de Montcada i Reixac i el barri barceloní de Ciutat Meridiana, encara no han rebut cap subvenció per sufragar el trasllat del club ni tampoc tenen sobre la taula una proposta en ferm que els permeti tornar a Badalona el prò-

xim curs. L'opció de reobrir el centre parroquial, però, sembla a hores d'ara complicada perquè el passat novembre un jutge ja va instar l'entitat a abandonar les instal·lacions en considerar que no hi ha cap títol que en legitimi la seva possessió. El club -que nega aquest extrem- no es dona per vençut i ja ha presentat un recurs al respecte que ara està a l'espera de ser resolt.

Badalona torna a postular-se per acollir la Mobile Week

TECNOLOGIA ▶ L'Ajuntament de Badalona ha tornat a presentar candidatura perquè la ciutat sigui una de les seus de la Mobile Week Catalunya aquest 2022. Després de la gran acollida que va tenir la primera edició celebrada l'any passat, l'executiu encapçalat per Rubén Guijarro ha decidit refermar l'aposta per aquest esdeveniment amb l'objectiu d'implacar el teixit econòmic i social i convertir les jornades una data senyalada més dins del calendari d'actes del municipi.

Per a l'edició del 2022, el govern local ha elaborat en col·laboració amb diverses entitats local un programa de fins a 34 activitats com tallers o conferències. “La participació a la Mobile Week situa Badalona en un àmbit capdavanter al nostre país i obre la ciutat a les noves tecnologies. Aquest any hem volgut fer un salt qualitatiu important, involucrant el teixit econòmic i social, sense el qual no seria possible la candidatura”, assenyala al respecte el primer tinent d'alcalde, Alex Montornès.

Front contra una nau ocupada on es fan festes il·legals

La nau del Canyonó on es fan festes il·legals. Foto: Jordi Pujolar /ACN

CANYADÓ ▶ L'Ajuntament de Badalona ha reclamat el desallotjament d'una nau ocupada al barri del Canyonó on es fan festes il·legals. El punt d'inflexió es va produir fa dues setmanes, quan es van reunir mig centenar de persones a les instal·lacions, propietat del Banc Santander.

Esperonat per les queixes dels veïns de la zona, el consistori ha augmentat el control per intentar posar fi a la problemàtica i ja ha demanat a la propietat que posi en marxa els tràmits legals necessaris per regularitzar la situació de la nau,

un “pas imprescindible” per evitar noves festes.

La nau s'ubica al carrer Corders, en una zona pròxima a tres centres educatius i blocs de pisos. L'Ajuntament té constància de l'ocupació des del maig de 2021, però els problemes de convivència no van començar fins a l'estiu. Durant aquests darrers mesos s'han fet diferents intervencions policials, però l'activitat no ha cessat fins aquest mateix cap de setmana, quan l'activitat a la nau ha estat anormalment tranquil·la, fet que coincideix amb la publicació a la premsa del cas.

Adeu a l'assentament de davant de la nau del Progrés

HABITATGE ▶ Punt final a l'assentament que un grup de les persones desallotjades de la nau del carrer Progrés havia muntat a davant de l'edifici. L'acampada va aixecar-se finalment el passat cap de setmana després de setze dies durant els quals s'han produït diversos episodis de tensió amb els veïns de la zona. Des de la instal·lació del campament improvisat el passat 13 de gener, les dimensions d'aquest han anat

disminuint progressivament gràcies al treball de les entitats i dels serveis socials municipals, que han aconseguit real·lotjar en hostals o albergs a més de la meitat de les persones que vivien en condicions precàries a la nau. Segons apunten des del consistori, la resta dels inquilins de l'edifici ara tapiat han rebutjat per diverses raons l'ofertament municipal i han decidit optar per alternatives d'habitatge diferents.

L'espai, ara sense carpes. Foto: Aj.

Nou pols per la Unitat Omega

SEGURETAT ▶ La polèmica Unitat Omega de la Guàrdia Urbana de Badalona ha tornat a primera línia aquesta setmana. El consistori anunciava ahir l'ampliació del servei de patrullatge d'aquest equip del cos policial recuperat durant l'últim mandat de Xavier García Albiol després de prop de sis anys sense funcionar i que ara actuarà de dues de la tarda a sis del matí. Aquest moviment, però, implica la dissolució com a tal de la unitat, que passarà a ser un servei més de la Guàrdia Urbana amb un fun-

cionament per torns pel qual passaran de manera rotatòria diferents policies.

Segons defensa el govern local, aquesta modificació té l'objectiu de treure pressió als agents i garantir que sempre hi hagi en servei vuit professionals. “El servei de reforç i intervenció planificada s'amplia per donar més i millor seguretat als veïns i protegir als qui ens protegeixen”, apuntava al respecte l'alcalde Rubén Guijarro, que es mostrava convençut que aquests canvis permetran incrementar la capa-

cit d'intervenció del cos policial davant de fets delictius.

La iniciativa, però, no ha comptat amb el vistiplau del PP, que considera que s'ha dissolt de facto la unitat, deixant la ciutat sense un servei d'actuació immediata amb agents especialitzats i uniformats. “Em sembla un gravíssim error que pagaran els veïns i que només acontenta els socis radicals del govern”, assenyala al respecte Albiol, que ja ha avançat que si torna a ser investit alcalde el 2023 recuperarà l'equip i el seu funcionament original.

La polèmica Unitat Omega en una imatge d'arxiu. Foto: Ajuntament

GERMANS HOMS
DES DE 1852

LLOGA 3 DIES I PAGA'N NOMÉS 2

Tarifa caps de setmana
Lloga la màquina un divendres i torna-la dilluns, pagant només 2 dies.

LLOGA ONLINE
www.homs1852.com

DIY D'HOMS
DO IT YOURSELF, FES HO TU MATEIX!

3x2
CAP DE SETMANA

Francesc Layret, 10 Mataró · 93 754 19 31 · info@homs1852.com · [f](#) [in](#) [t](#) [v](#) [@homs1852](#)

el valor de la proximitat

100.812
usuaris únics metropolitans
Octubre'21 OJD

166.566
pàgines vistes
Octubre'21 OJD

línia
el diari metropolità

liniatarxa.cat grup comunicació21

El 40% de les persones grans se senten més soles ara que abans de la pandèmia. Foto: Eli Don/ACN

Tota la població de Sant Fost. O gairebé tota la de la Llagosta. O la meitat de la de Martorell o Olesa. O dues tercers parts de la de Sant Just. El nombre de defuncions de persones grans que hi va haver durant el primer mig any de pandèmia equival a aquestes comparacions. En només sis mesos, 11.255 persones de més de 70 anys van morir a conseqüència de la covid a Catalunya. Es diu de pressa, però com seria l'experiència de visitar, per exemple, Sant Fost el 31 de gener de 2019 i veure gent als carrers i tornar-hi el juny de 2020 i no trobar-hi ningú? Seria com caminar per un paisatge arrasat per la guerra o pel silenci d'un desastre nuclear.

És així com millor s'entenen els efectes de la pandèmia: com un desastre que va posar el focus en la gent gran. I ara que ja hem fet el símil adequat, que sabem de què parlem, caldrà pensar com aquesta població ha entomat una realitat tan extrema. Mort, tristesa i soledat. Aquestes serien les tres paraules guia per recórrer els dos darrers anys viscuts per les persones grans. Però també ho serien altres mots menys durs: resistència i esperança.

MORT

Quan el 10 de març la filla de la Maria Teresa li va dir que era millor no reunir-se per celebrar el seu aniversari, ella, una dona vital de 86 anys, no podia arribar a imaginar-se el que havia de venir. "No em vaig espantar", assegura a l'altra banda del telèfon.

Durant aquests dos anys, el seu exmarit i el pare del seu gendre han mort de covid. "Els meus dos consogres van entrar a l'hospital amb covid, i quan ella va recuperar-se i en va poder sortir, li van dir que el seu marit havia mort", relata la Maria Teresa.

Albert Quiles, director de la fundació Amics de la Gent Gran, assenyala que a l'inici de la pandèmia les morts es van fer notar en un organisme que està en contacte amb unes 2.200 persones. "No podem dir-ho del cert, però les morts d'usuaris van augmentar entre un 10 i un 15% els primers mesos", afirma Quiles.

Amb tot, si en algun lloc es va fer sentir especialment la mort de la gent gran, aquest va ser les residències: l'epicentre de la pandèmia. Tal com ha posat sobre la taula Amnistia Internacional, "a Catalunya, de l'1 de març al 15 de novembre de 2020 van morir per covid 7.045 persones grans que vivien en residències". Així mateix, l'organització denuncia que en molts centres s'han vulnerat drets fonamentals d'usuaris i familiars.

"Tinc dret a saber què estava passant. Ens ho han negat sempre. La meua mare no ens la podran tornar, però una cosa que es podria haver evitat no volem que torni a passar mai més", diu l'Ana María, filla d'una dona que vivia a la residència Federica Montseny de Barcelona. En el seu cas,

Els dos anys de les víctimes més grans

Les persones grans són les que més han patit els efectes de la pandèmia. A més de veure's directament afectades pel risc de mort si es contagien, de vegades s'han sentit soles i oblidades per la societat. Això ha fet que la seva condició tant física com emocional s'hagi deteriorat en menys de dos anys.

no va ser traslladada a l'hospital quan es trobava en estat crític, i encara que la filla ha presentat una denúncia, el contenciós, com tants altres a tot l'Estat, encara no s'ha resolt.

Els mateixos treballadors d'algunes residències de Barcelona han denunciat les deficiències que els seus centres tenien per afrontar una crisi com la que hi va haver. La Natalia, una gericultora d'una residència barcelonina, afirma que a les persones grans

que hi vivien "no se'ls va explicar què estava passant i moltes van pensar que se les castigava", i això va comportar-los "un greu deteriorament físic". En els casos més extrems, segons lamenta Amnistia Internacional, "hi ha persones que han mort soles, violant així el seu dret a la mort digna i suposant també un trauma per a les seves famílies". "Tampoc va haver-hi una gestió adequada de l'acomodament i del trasllat de les persones un cop mortes: no s'a-

visava els familiars, tardaven dies a treure els cossos de les residències, les famílies no sabien on eren...",afegeix.

TRISTESA

La mort és la conseqüència més terrible de la pandèmia. Malgrat això, la crisi sanitària també s'expressa en altres aspectes com el confinament.

"La veritat és que he viscut molt malament aquests dos anys... Estic sola i soc molt gran,

i els dos primers mesos me'ls vaig passar sense veure ningú", diu l'Aurora. Ara té 86 anys i surt de casa amb dificultats. Abans baixava al carrer i quedava amb altres persones grans, però el març de 2020 tot allò va quedar enre-re. La seva anterior vida es va ensorrar. La pandèmia li ha passat factura i ha empitjorat físicament. Li costa caminar. De fet, ha passat del bastó al caminador. De fet, ha passat del bastó al caminador en menys de dos anys. "La vida m'ha canviat", lamenta.

Els meus avis

● Els periodistes, sempre sota l'allargada ombra de l'objectivitat, oblidem que les històries sobre les quals escrivim també són nostres. I per molt que ens en vulguem extreure, ens afecten. En el cas de la pandèmia, aquesta idea no pot ser menys certa. Tots coneixem gent gran. Avis, pares, àvies o mares que han estat les víctimes d'aquests dos anys. Han patit veient com persones de la seva generació morien i pensant que, si s'infectaven, recorrerien el mateix camí.

La Montse i l'Albert tenen 86 i 90 anys. Quan va començar la pandèmia

familiars s'encarregaven de fer-los la compra, d'anar a la farmàcia, de planxar-los la roba o de fer-los el menjar.

Els mesos van passar, i quan la situació ja estava més normalitzada, la filla de l'Albert i la Montse va trobar una altra noia per fer les tasques. La parella cada cop tenia més dificultats per valer-se per si mateixa. Per a la Montse, era el dolor, "el mal de tot", i per a l'Albert la cada cop més fràgil vista, que el feia "avorrir com un vell".

La reclusió els ha passat factura. El cada cop va amb menys freqüència al mercat a comprar i ella no es mou de

Qui no té un avi, una àvia, un pare o una mare d'edat avançada? Són les persones que més han patit la pandèmia i mereixen les nostres històries

tenien una dona que anava a casa seva cada dia per netejar i cuinar. Amb dificultats i ajuda, encara es podien valer pel seu propi peu. Poc després de l'esclat de la pandèmia, però, la noia que treballava a casa seva va decidir que, per por de contagiar-se i de contagiar-los a ells, deixava la feina.

Els familiars ens vam organitzar per fer les tasques. Cada dimecres, qui escriu aquestes línies hi anava dues hores a netejar els lavabos, a passar l'aspiradora i a fregar el terra, mentre la Montse mirava com Ana Rosa Quintana treia a passejar esllògans sensacionalistes a la televisió i l'Albert escoltava a la ràdio les novetats financeres del seu Barça. Altres

casos. Diuen que tenen ganes de marxar. Aquell eufemisme de la mort. Parlem el gener quan els dic que vull que apareguin en aquest reportatge. Els pregunto què és el que més els ha afectat de la pandèmia i si tenien por de contagiar-se. "De contagiar-me i morir, no. El que pitjor porto és no poder veure els meus fills i els meus nets amb tanta freqüència", diu la Montse. "Poder-los abraçar", afegeix. "Ja m'ho imagino", responc jo amb les paraules sortint-me de darrere de la mascareta i pensant que aquesta vegada tampoc l'abraçaré. "Treu-te aquesta merda de la cara", em diu l'Albert fent broma com fa sempre. Tots tenim gent gran que es mereix les nostres històries.

Ella és l'exemple més clar de la llosa que suposen els temps pandèmics. "Abans vivia molt bé, i ara m'enrabió perquè em dic: 'Jo que vaig passar la guerra quan era una criatura hauré de marxar d'aquest món passant això?'. No tinc ganes de viure gaire més, em falta alegria", afirma.

Té la veu cansada. Només s'il·lumina quan recorda el passat. "A mi sempre m'ha agradat la natura, i ara des de casa no veig ni un arbre... Quan tenia 20 anys vaig anar de Martinet a Andorra i d'allà a Puigcerdà... Que bonic que va ser!", rememora. Per travessar la frontera ho va haver de fer de matinada, quan no hi havia guardes, perquè el règim franquista no permetia a les dones canviar de país. Són més de 130 kilòmetres de ruta a peu. Ara l'Aurora ja no pot caminar pels Pirineus, i ens recorda que tots els joves serem gent gran i que tota la gent gran va ser jove.

SOLEDAT

El cas de la Pilar també té punts semblants als de l'Aurora. Ella té 73 anys i el març de 2020 en feia dos que el seu marit havia mort. "La veritat és que he passat la pandèmia amb molta angoixa. Totes les mesures em van fer

agafar molta por", explica. Durant els primers compassos no sortia de casa i se sentia sola. "Ho vaig passar molt, molt malament... Hi havia dies que no em volia llevar ni menjar", recorda.

La soledat ha estat una constant. Segons un estudi d'Amics de la Gent Gran, més del 40% dels usuaris amb els quals tracten se senten menys acompanyats ara que abans de la pandèmia. Tal com detalla Quiles, la soledat s'ha agreujat encara més per la manca de coneixements tecnològics d'aquesta població. "Tres de cada quatre persones que acompanyem fan servir el telèfon fix per a la seva comunicació", afirma per afegir que "la bretxa digital és severa". Això va fer que moltes persones perdessin el contacte humà directe. Amb tot, Quiles llença una reflexió: "Molta gent a la qual preguntàvem com estava vivint el confinament ens replicava: 'Quin, aquest o el d'abans?'. Abans de la pandèmia ja vivien reclosos".

La mateixa Pilar s'ha sentit abandonada. Considera que la pandèmia ha aprofundit el menyspreu de la societat cap a la gent gran. "Els avis serveixen fins que són útils per cuidar els fills dels fills, i quan no aporten res se'ls

"Abans vivia molt bé, i ara m'enrabió perquè em dic: 'Jo que vaig passar la guerra quan era una criatura hauré de marxar d'aquest món passant això?'. No tinc ganes de viure"

"La pandèmia ha aprofundit el menyspreu cap a la gent gran... Els avis serveixen fins que són útils per cuidar els nets, i quan no aporten res se'ls aparta"

aparta i es tornen invisibles", critica. Ella, però, creu que de tot-hom es pot aprendre alguna cosa.

Sigui com sigui, fa uns mesos que les coses ja no són tan dures per a la Pilar. "La situació va canviar com si haguessin girat un mitjó quan va venir el voluntari d'Amics de la Gent Gran... Va ser com un flexxazo, ens vam entendre des del primer moment", comenta rient.

RESISTÈNCIA I ESPERANÇA

Als seus 86 anys, la Maria Teresa té un rellotge intel·ligent al canell que li diu que ha de fer 6.000 passes cada dia. El passadís de casa seva, ha comptat, són unes 100 passes. Durant el confinament, el recorria 60 vegades cada dia. "Ho feia quan hi havia anuncis a la televisió o en altres moments", explica. El seu cas demostra la capacitat de resiliència de moltes persones grans.

Ella ha aprofitat la pandèmia per abonar-se a les seves aficions. "Durant el confinament vaig llegir, vaig escriure... Vaig poder fer el que volia", diu. El seu cas divergeix del d'altres persones d'edat avançada que no tenen la mateixa vitalitat. Què la fa diferent? Seria molt fàcil parlar de caràcters, però en la seva història hi ha dos elements cabdals. El pri-

mer: en cap moment s'ha sentit sola, ja que el contacte amb la família ha estat constant. "Els meus fills em venien a veure des de la finestra i cada nit fèiem videoconferències", diu. El segon: les noves tecnologies. "Amb les amigues, tot i que fa dos anys que no ens veiem i abans quedàvem almenys un cop al mes, ens hem continuat parlant pel WhatsApp", afegeix.

Malgrat tot, ella també ha tingut por. "Ara no em faré la valenta [riu], perquè tot aquest temps he tingut el termòmetre sempre al costat per posar-me'l al mínim símptoma", admet. A més, també s'indigna pel que ha passat a les residències. Tanmateix, és cert que la seva manera d'entendre el món l'ha ajudat. "Amb l'edat que tinc veig les coses diferent. Les coses passen. No hi ha una explicació per a tot i no cal buscar-la", afirma.

La Maria Teresa, com totes les persones grans, com l'Aurora i la Pilar, ha estat víctima d'un món que fa bona l'expressió "el mort al sot, el viu al rebost". El mort són les persones grans i els vius la resta.

Un reportatge
d'Albert
Alexandre

La ministra de Transport, Mobilitat i Agenda Urbana del govern espanyol, Raquel Sánchez, i l'alcalde de Santa Coloma de Gramenet, Núria Parlon, van signar la setmana passada el conveni per al desenvolupament de l'Agenda Urbana a la ciutat.

Front comú al Ple per la cultura gegantera i els drets dels 'riders'

POLÍTICA ▶ Santa Coloma de Gramenet optarà a convertir-se en la Ciutat Gegantera del 2023. Així ho van acordar els grups en la primera sessió de l'any del Ple municipal celebrada dilluns, on es va ratificar el suport institucional a la candidatura que presentarà la Colla de Gegants i Capgrossos de Santa Coloma per acollir aquest esdeveniment anual.

El pronunciament del plenari suposa un fort impuls per a l'entitat que representa la cultura gegantera colomenca, que enguany celebra el seu quarantè aniversari. Si la candidatura acaba sent l'escollida, el municipi es convertiria durant el 2023 en la seu d'un esdeveniment que impulsa des del 1985 l'Agrupació de Colles de Geganters de Catalunya i que consisteix en la realització de diferents actes i activitats de cultura tradicional, com per exemple la popular i multitudinària trobada de colles.

Un altre dels punts destacats de la sessió de dilluns va ser l'a-

Els gegants van ser els grans protagonistes del Ple. Foto: Jordi Miralles/ERC

provació d'una moció presentada pels comuns en defensa dels drets laborals dels repartidors de plataformes com Globo o Uber, coneguts popularment amb el nom de *riders*. La proposta va arribar al Ple a petició del sindicat CCOO i per reclamar millores en les condicions dels treballadors d'aquestes empreses-

va tirar endavant gràcies als vots favorables de la resta de grups i malgrat la negativa de Ciutadans, que va titllar la moció de "brindis al sol".

En el Ple, els grups també van ratificar la pròrroga per a la instal·lació extraordinària de terrasses i van modificar l'impost sobre les plusvàlues.

Reclamen auditar la polèmica reforma de la Ciutat Vella

URBANISME ▶ La reforma del nucli antic de Santa Coloma de Gramenet podria ser auditada per "contradictòria". Així ho exposa la Plataforma Salvem el Barri Antic en les al·legacions presentades contra l'última modificació urbanística que afecta l'àmbit de la segona fase del polèmic Pla Especial de Reforma Interior (PERI) de la Ciutat Vella.

En el document al qual ha tingut accés *Línia Nord*, l'entitat reclama la realització d'una Auditoria Urbanística per posar ordre a les "nombroses inexactituds,

documentació errònia, contradiccions i ambigüitats" que presenta el pla urbanístic vigent, que en els últims anys ha patit diverses modificacions. Respecte a l'última modificació puntual aprovada inicialment, que suposa la creació i concreció de dos nous equipaments, des de la plataforma apunten que el plantejament municipal implica una substancial reducció de sòl destinat a equipaments i a zones verdes sense que s'aporti una justificació de l'interès públic d'aquesta disminució.

Les màquines enderroquen La Colmena a la plaça de la Vila. Foto: SBA

Vicente Ferrer

ES BUSQUEN

3.000

AMICS INVISIBLES

AQUEST ANY, REGALA

APADRINAMENT

Descubreix-ho a:

www.sebuscanamigosinvisibles.org

900 111 300

VULL COL·LABORAR

**3 ANYS
EXPLICANT
CATALUNYA
AL MÓN**

exterior.cat

Nuevafrontera
Marcant diferències

A j u d a a p e r s o n e s e n e x c l u s i ó s o c i a l

ELS NOSTRES CENTRES:

Barcelona Lleida Alicante
Cordoba Málaga Sevilla

Telèfon d'admissions: 93 711 80 99

www.nuevafrontera.org

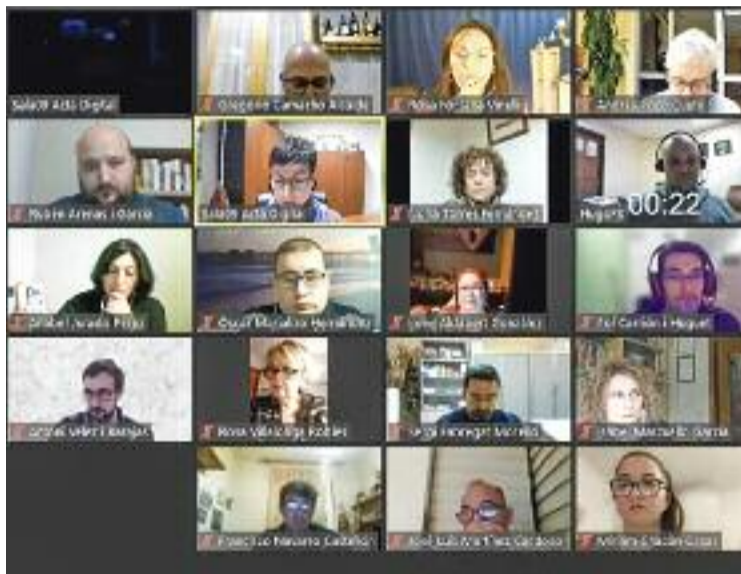
nuevafrontera.org@gmail.com

L'Ajuntament ha organitzat per avui una Audiència pública per informar sobre el pressupost municipal d'enguany. La sessió començarà a les 7 de la tarda i es podrà seguir a través de la plataforma Decidim per Sant Adrià.

Sant Adrià tindrà un codi ètic per als representants públics

POLÍTICA ▶ L'Ajuntament de Sant Adrià de Besòs tindrà un codi ètic i de conducta per als seus representants públics. Així ho van acordar per unanimitat els grups en la sessió ordinària del Ple celebrada dilluns, on es va donar llum verda a la creació d'una comissió específica que s'encarregarà de redactar les línies mestres d'aquest nou reglament.

La proposta, que va arribar al Ple de la mà d'una moció presentada per Sant Adrià En Comú, Ciutadans i MES, preveu que tant els grups polítics com els sindicats i les entitats locals participin en l'elaboració d'un codi ètic públic, que podrà ser consultat per la ciutadania i que hauria d'estar enllestit en el període màxim d'un any si no hi ha cap contratemps. En aquest sentit, l'executiu encapçalat per Filo Cañete va demanar flexibilitat pel que fa als terminis, però es va mostrar a favor d'apostar per la "màxima fiscalització" de la tasca dels diferents represen-

El Ple de dilluns a l'Ajuntament de Sant Adrià de Besòs. Foto: Ajuntament

tants públics de la corporació adrianaenca.

En la sessió de dilluns també es van aprovar dues mocions presentades pel grup d'ERC. Per una banda, els republicans van portar al Ple una proposta per impulsar la instal·lació de *correcans* —espais per a gos-

solos— a tots els barris del municipi. Per altra banda, ERC també va presentar una moció amb l'objectiu de millorar l'atenció a la ciutadania en la comissaria de Sant Adrià. En aquest punt, els grups van acordar reclamar al govern espanyol que doti de més recursos humans i materials per tal d'agilitzar el procés de renovació del DNI i el NIE.

La Creu Roja reforça el servei local de drogodependència

SALUT ▶ La secció local de la Creu Roja ha decidit reforçar el servei d'educadors especialitzats en drogodependències destinat a Sant Adrià de Besòs. Els professionals d'aquesta organització ja fa temps que actuen al barri de la Mina, però ara ampliaran el seu àmbit d'actuació a la resta del municipi i també el seu horari d'atenció.

L'objectiu principal d'aquest servei contractat pel consistori adrianaenc és disminuir l'impacte de la drogodependència i d'altres tipus d'addiccions, una problemàtica molt arrelada en zones com la Mina. Precisament, en

aquest barri s'ha habilitat un punt d'atenció obert a la ciutadania amb cita prèvia. Amb aquest reforç, la Creu Roja fa una aposta per la sensibilització del veïnat i per dissenyar intervencions comunitàries que afavoreixen la convivència a la zona.

Fonts veïnals consultades per *Línia Nord* no veuen amb mals ulls la iniciativa, però reclamen a les autoritats que centrin els esforços a abordar la problemàtica de l'ocupació per part dels consumidors de l'espai públic i de les zones comunitàries de blocs com el Venus, un dels principals motius de queixa a la Mina.

Dues educadores de la Creu Roja, a Sant Adrià. Foto: Ajuntament

El hub audiovisual es projecta a les Tres Xemeneies. Foto: Jordi Pujolar/ACN

Trobada pel hub audiovisual

POLÍTICA ▶ La consellera de Cultura, Natàlia Garriga, es va reunir ahir al matí amb l'alcalde de Sant Adrià de Besòs, Filo Cañete, i a la tarda amb l'alcalde de Badalona, Rubén Guijarro, i el primer tinent d'alcalde i regidor de l'Àmbit d'Impuls de Ciutat i Reconstrucció Covid de Badalona, Alex Montornès, per treballar conjuntament el projecte del hub audiovisual projectat a les Tres Xemeneies, batejat amb el nom de Catalunya Media City.

Segons va detallar l'Ajuntament de Badalona en un comunicat, les reunions van servir per consensuar com s'ha de desenvolupar el projecte per tal d'aconseguir que afavoreixi l'activació econòmica de l'entorn i els veïns de la zona.

En aquest sentit, també s'hi va remarcar la necessitat d'escoltar el territori. Una voluntat expressada després que l'adhesió de la Generalitat al Consorci del Besòs per impulsar, entre altres, aquest

hub, es rebés amb escepticisme veïnals dies enrere.

El Catalunya Media City vol ser un pol del sector digital i audiovisual, amb una infraestructura que permetria desplegar tota mena d'iniciatives relacionades amb la recerca, la innovació i la producció audiovisual. El projecte ha despertat un gran interès al sector, i fins i tot hi ha qui ja ha plantejat, des d'institucions com la UAB, que pugui acollir l'anhelat Museu de la Ràdio.

Identificar-los
amb **XIP i XAPA**
és la teva obligació

i en cas de pèrdua,
**pot ser la seva
salvació!**

L'Ajuntament de Tiana ha proposat la cessió d'un terreny –ubicat al carrer Pompeu Fabra– per a la construcció del nou Centre d'Atenció Primària (CAP) del municipi. La iniciativa municipal no ha estat gaire ben rebuda per parts dels veïns de la zona.

Tiana portarà el possible cas de transfuguisme a la Generalitat

POLÍTICA ▶ El possible cas de transfuguisme a l'Ajuntament de Tiana es decidirà fora de l'àmbit municipal. La Comissió Jurídica Assessora de la Generalitat serà l'encarregada de dictaminar si les atribucions atorgades per l'alcalde Marta Martorell a l'exrepresentant de JxCat Marta Guàrdia, actualment no adscrita a cap partit, poden ser constitutives d'un frau de llei. Així ho estima l'exsecretari de la corporació en un informe fins ara inèdit que va elaborar abans de la seva renúncia el passat 14 de desembre.

El contingut d'aquest informe es va fer públic dimarts en el Ple municipal del mes de febrer després que el grup de Junts per Tiana acusés l'executiu encapçalat per Martorell de "bloquejar" l'accés a la documentació. En aquest sentit, el principal partit de l'oposició no només va demandar la batllessa per una presumpta vulneració dels drets polítics dels regidors, sinó que també va portar el cas a un notari, moviment que

La regidora no adscrita, Marta Guàrdia, intervé en un Ple. Foto: Ajuntament

hauria precipitat finalment que el govern local accedís a compartir l'informe dilluns.

Precisament, el secretari resol en el polèmic document l'inici dels tràmits per investigar el possible frau de llei comés en la delegació especial remunerada que va atorgar Martorell a Guàrdia per a la gestió de la residència municipal, un moviment que des de Junts per Tiana consideren que bloquejava de facto la moció de censura ja pactada amb JxCat.

L'informe acaba sol·licitant que el Ple elevi el cas a la Comissió Jurídica Assessora perquè es pronunciï al respecte.

Cal recordar que aquesta comissió és un òrgan consultiu a disposició de les administracions locals que emet veredictes vinculants sobre temes de difícil decisió o polèmics. En cas que el govern local no porti al Ple aquest punt, des de Junts estudiaven convocar una sessió extraordinària al respecte.

Crisi al consistori: assetjament o un cas de conflicte laboral?

MONTGAT ▶ L'Ajuntament de Montgat s'ha vist immers en la polèmica per un possible cas d'assetjament laboral. Quatre treballadors dels Serveis Socials municipals van denunciar fa prop de set mesos la regidora Marian Sotos per presumpte abús de poder com a responsable de l'àrea de Recursos Humans i Benestar Social. Les queixes del personal van motivar l'activació d'una comissió interna per investigar el cas i la setmana passada van fer-se públiques les seves conclusions al respecte.

Segons detalla l'informe final de la comissió, que va ser llegit per l'alcalde Andreu Absil en el Ple ordinari celebrat el passat dijous, els fets denunciats pels treballadors evidencien un "conflicte laboral" al departament, però no són "compatibles" amb un cas d'assetjament. El document apunta que la "intensitat, la recreació o la perllongació en el temps" dels episodis investigats no permet acreditar que existís la voluntat de "crear un entorn intimidatori que pertor-

bés la vida de les víctimes" per part de Sotos.

La intervenció del batlle va comptar amb la rèplica de l'oposició, que va lamentar que la investigació interna s'allargués tres vegades més del que marca el protocol per a casos de possible assetjament i que va acusar el consistori de poca transparència durant tot el procés. Per la seva banda, la regidora implicada també va voler prendre la paraula en la sessió per defensar la seva innocència i va assegurar que les denúncies es van interposar amb l'objectiu de ferir-la i que l'oposició només està intentant treure rèdit polític de tota la situació.

UN CAS SENSE TANCAR

Des del sindicat CCOO estan assessorant jurídicament les quatre víctimes del presumpte cas d'assetjament i abús de poder per tal de valorar aquest informe i decidir si es prenen mesures més enllà de l'àmbit municipal, com podria ser acudir a Inspecció de Treball o portar el cas als jutjats.

**NECESSITEM ALIMENTS
BÀSICS PER CONTRIBUÏR
A L'ALIMENTACIÓ DE MÉS DE
163 MIL PERSONES**

Col·labora

BANC DELS ALIMENTS

líniánord

bancdelsaliments.org

SCAN ME

El valor de la proximitat

EXPOSITORS:

- **Mercat Municipal de Maignon**
Ptge. Maignon, 7
Badalona
- **Mercat Municipal de Maignon**
Ptge. Maignon, 7
Badalona
- **Club Natació Badalona**
Av. d'Eduard Maristany, 5
Badalona
- **Mercat Municipal del Torner**
C/ Güell i Ferrer, s/n
Badalona
- **Mercat Municipal de la Salut**
Av. Marqués de Sant Mori, s/n
Badalona
- **Xurreria Rodríguez**
Passeig de la Salut, 76
Badalona
- **Biblioteca Llefà-Xavier Soto**
Carrer del Planeta Martí, 10
Badalona
- **Mercat Municipal de Sant Roc**
Av. Congrés Eucarístic, s/n
Badalona
- **Hospital "CAN RUTI"**
Carretera de Canyet, s/n
Badalona
- **Mercat M. Sant Adrià de Besòs**
Plaça del Mercat s/n
Sant Adrià del Besòs
- **Mercat Municipal Fondo**
Mossèn Jacint Verdaguer, 131
Santa Coloma de Gramenet
- **Mercat Sagarra**
Plaça de Ferran de Sagarra, s/n
Santa Coloma de Gramenet

... a més de
900 botigues
 del Barcelonès Nord
líniánord

Bàsquet | Jordi Vizcaíno, nou tècnic del Joventut Badalona

Jordi Vizcaíno va debutar com a nou entrenador del Joventut Badalona el 30 de gener amb una derrota per 67-68 contra el Real Canoe i el passat dimarts va vèncer per 67-60 el CB Al-Qázeres. El tècnic de Lloret, relleu de Guillem Abelló, prepara el partit de dissabte contra el Lima Horta Bàsquet.

“Em costa acceptar que ja no estic al mateix nivell físic ni de joc”

Maria Ballester / Palista del CTT Badalona i infermera

“Quan era més jove, a vegades em costava gestionar els nervis i les emocions, i no perdre l'atenció durant la competició. Si estàs tensa, potser no et sortirà el teu millor cop ni tampoc el més senzill”, reconeix Maria Ballester (Sabadell, 1995), palista del Club Tennis Taula Badalona i infermera.

Toni Delgado
BADALONA

Ets la referent de les teves companyes. Com les ajudes i guies?

Intento ser un exemple per al grup. Fa anys podia arribar a empipar-me molt, i ja no tornava a recuperar la calma i se m'escapava el partit. Amb el temps, aprens que, vagin com vagin les coses i per molt complicada que sigui la situació, els nervis no poden descentrar-te ni fer que donis res per perdut. Em fixava molt en com es comportaven i competien companyes i rivals, que molts cops remuntaven partits gairebé impossibles.

Entenc que ha estat un procés i que molta gent t'ha acompanyat en el camí. Què t'ajuda a concentrar-te abans de competir? Com t'actives?

Visualitzar els problemes que poden sorgir durant el partit i, sobretot, fer un bon escalfament muscular. Si tens els músculs relaxats, et costarà arrencar i quan

estiguin bé, potser ja hauràs perdut un o dos sets.

El club t'ha tornat a fitjar. La pandèmia et va impedir debutar amb el CTT Badalona l'any 2020.

És cert. Havia d'estrenar-me després de fer un viatge. Vaig tornar el 7 de març i poc després es va decretar l'estat d'alarma.

Et va costar gaire decidir-te a tornar a acceptar la proposta fa uns mesos?

La veritat és que no. L'any passat tenia més temps i em vaig plantejar tornar a entrenar-me una mica, però ara treballa molt més i arribo fins a on puc. Els partits són els caps de setmana i en alguns no hi puc anar perquè soc infermera. A més, estic estudiant un postgrau, que també m'exigeix molta dedicació.

Quin ritme de vida! I qui et va convèncer per incorporar-te al CTT Badalona?

En Joan Nogueras, que m'havia entrenat durant molts anys a l'entitat on em vaig formar, el Club Falcons Sabadell. Em va preguntar si

volia donar-los un cap de mà amb l'equip i ajudar i motivar les companyes més joves. I vaig acceptar la seva proposta.

Vas passar un període de dol per no poder entrenar-te ni jugar al tennis taula o ja havies assumit que era una etapa que s'havia acabat?

No vaig passar cap dol perquè sortia de la feina esgotada i no hauria pogut aguantar el ritme de tres entrenaments setmanals. A més, amb el temps i les circumstàncies, perds una mica la motivació.

“Amb el temps, aprens que, vagin com vagin les coses, els nervis no poden descentrar-te”

Vas acceptar la situació i vas primar la salut.

No volia anar atabalada ni tampoc fer-ho sense donar-ho tot. Hi ha molta gent que potser ho deixa i hi torna al cap d'un temps. Ara el que m'està costant és acceptar

Foto cedida

que ja no estic al mateix nivell físic ni de joc.

El club ha recuperat aquesta temporada la secció femenina, que havia tancat per manca de recursos.

Una notícia excel·lent. És el primer any a l'entitat de la Núria Macià, juvenil i amb qui havia jugat al Club Falcons Sabadell. La veig molt més centrada, segura i madura. La Marina Bueno fa molt equip, és una líder emocional i una germana gran per a la resta. La Mariona Bachs està en una fase de formació i experimentació.

Quan et vas enamorar del tennis taula?

Amb uns 10 anys i gràcies al pare, el Joan Carles, a qui sempre

li ha encantat i m'apuntava a l'exhibició de Festa Major. Hi tenia traça i vaig acabant apuntant-me a tennis taula. I molt poc després, es va animar la meva germana Sara. Vam començar al Club Falcons Sabadell.

Sempre t'ha agradat ajudar les persones?

És una manera de ser i de fer. Des de petita vull ser infermera i també va influir que la meva cosina, la Salut, estudiés el grau. La veritat és que mai havia pensat que volgués ser infermera per ajudar la gent, però és així. La recuperació d'un pacient t'omple moltíssim. És un ofici on mai deixes d'aprendre i la unió de l'equip i l'experiència són claus. Soc molt afortunada.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta Col·laboratiu i Dialògic

Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

Visites concertades dimarts i divendres

www.javiercentol.com

📞 625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t

**Club
Natació
Badalona**

Activitats esportives i socials al costat del mar

**mar i
piscina**

**Nou
Gimnàs**

**Esports
de Vela**

Fes-te soci!

www.cnbadalona.cat

Tel. 93 384 34 13

***places limitades**

**Escola Natació,
Aigües obertes,
Natació Master
Triatló,
Gimnàs
Classes dirigides
Fitness, Pilates, Zumba, ..
Escola de vela,
Patí de vela,
Windsurf,
Paddel surf,
Rem
Lloguer hangars
Pista poliesportiva**

No t'ho perdís

Foto: Twitter (@MACBA_Barcelona)

Art contemporani

Aquest febrer és l'últim mes per gaudir de l'exposició 'Apunts per a un incendi dels ulls' al Museu d'Art Contemporani de Barcelona (MACBA). Es tracta de la primera mostra en el marc de 'Panorama', una nova sèrie de projectes transdisciplinaris (inclou pintura, escultura, fotografia i *performance*, entre d'altres) que explora les estètiques i les pràctiques artístiques contemporànies de la ciutat i el seu voltant. És una exposició col·lectiva que pretén, tal com el seu nom indica i com expliquen des del museu, "prendre nota, revelar i connectar sense ser conclouent en absolut".

Famosos

Tot i haver format part de grans musicals, com *Mamma Mia!* o *El rey león*, i d'haver estat ballarina de programes com *Tu cara me suena* d'Antena 3, fins fa ben poc Chanel Terrero (L'Havana, 1991) era una gran desconeguda. Des de fa uns dies, en canvi, el seu nom és a tot arreu. Aquesta artista totterreny –és cantant, ballarina i actriu–, que es va traslladar amb la seva família a Olesa de Montserrat quan tenia quatre anys, ha estat l'escollida per representar Espanya a Eurovisió 2022. Amb la cançó *SloMo* va aconseguir guanyar, el passat 29 de gener, la final del Benidorm Fest i, per tant, va obtenir el pas directe al festival musical europeu. La seva victòria, però, ha estat envoltada de polèmica, ja que Chanel no va ser la més votada pel públic i va guanyar gràcies al suport del jurat professional. La controvèrsia i els missatges negatius han fet que la cantant deixi el seu compte de Twitter, però també ha rebut una allau de suport de companys i seguidors.

La fitxa

C H A N E L

QUI ÉS?

ÉS FAMOSA PER...

Participar en el Benidorm Fest
Abans havia actuat a musicals i havia estat ballarina a la TV

QUÈ HA FET?

Ser escollida per anar a Eurovisió
Representarà Espanya després de guanyar el Benidorm Fest

A LES XARXES...

Polèmica pel sistema de votacions

El seu triomf ha generat controvèrsia però també ha rebut suport

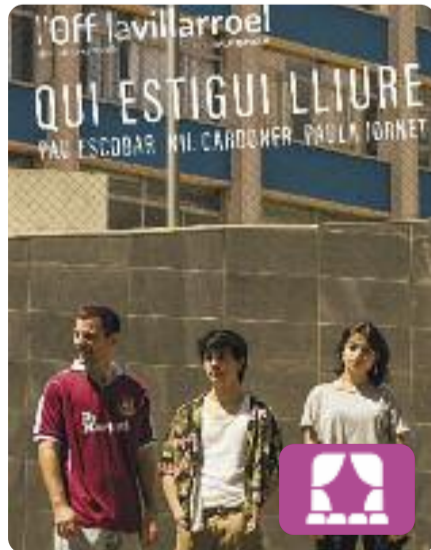
Llibres

El record de la bellesa
Oriol Broggi

A l'hora d'enfrontar-se a una obra d'art, pot ser la bellesa un fi en si mateixa? Quina és la feina d'un director de teatre que vol aixecar una funció que perduri en el record de l'espectador? Com treballa aquest director que sap que, quan la seva feina fructifiqui, no serà en escena per recollir els aplaudiments? Tot això i més es planteja Oriol Broggi en aquest assaig.

Teatre

Qui estigui lliure
Xavi Buxeda i Marcet

Des de petits, el Pol, l'Àlex i la Carla deixen passar les hores a una zona abandonada del barri. Sembla que res els pot separar, fins que un d'ells es veu involucrat en una agressió homòfoba. Ara proven de descobrir si és possible reconciliar-se mentre reneguen tant de la violència com de la seva pròpia identitat. A la sala Villarroel de Barcelona.

Música

Suposo que l'amor és això
Ginestà

Pau i Júlia Serrasolsas ja són tot un fenomen entre la joventut catalana. Després de l'èxit del seu segon disc, *Ginestà* (Kasba Music, 2019), els germans de Sant Andreu de Palomar publiquen aquest febrer l'àlbum *Suposo que l'amor és això* (Kasba Music), amb una desena de cançons que exploren les diferents maneres de viure i d'entendre l'amor.

Pelis i sèries

Los ojos de Tammy Faye
Michael Showalter

Tammy Faye Bakker (Jessica Chastain) va ser una telepredicadora molt popular als Estats Units dels anys 70 i 80. Ella i el seu marit, Jim Bakker (Andrew Garfield), van crear un imperi del no-res, amb una xarxa de cadenes de televisió religioses i, fins i tot, un parc temàtic. Però les irregularitats financeres, les rivalitats i els escàndols els van fer caure fins a l'infern.

ESTILS DE VIDA

Recuperar l'hàbit de llegir

Foto: Pexels

OCI

“Últimament no lleixo tant perquè no tinc temps”. Di-gues la veritat: quant fa que dius això? És normal que amb la feina i la rutina notis que els dies no són prou llargs per fer tot el que t'agradaria fer, però ara pensa en les estones que dediques a fer *scroll* a qualsevol xarxa social o a mirar qualsevol cosa a la tele... Oi que potser sí que tindries una mica de temps per llegir?

Com que som a principis d'any, encara pots proposar-te un bon objectiu per al 2022: recuperar l'hàbit de la lectura. Si necessites raons per fer-ho, més enllà de tornar a gaudir del plaer de llegir, tingues en compte els beneficis que comporta: redueix l'estrès, millora la memòria, relaxa i millora el son, entre d'altres.

És bo que, per reconnectar amb la lectura, comencis amb alguna cosa lleugera i que realment t'interessi. No cal que triïs el clàssic més llarg que trobis només perquè “s'ha de llegir”: busca llegir per pur plaer. Si no saps què escollir, deixa't aconsellar a llibreries i biblioteques. I, si comences un llibre i veus que no t'agrada, deixa'l. Per últim, descobreix els teus moments ideals per llegir, com al transport públic de camí a la feina o al llit abans de dormir.

Les claus.....

LECTURES LLEUGERES

Per recuperar l'hàbit lector, comença per alguna cosa lleugera i “fàcil” de llegir

FES-HO PER PLAER

Tria un llibre que realment et cridi l'atenció i t'interessi. Si el comences i no t'agrada, deixa'l

DEIXA'T ACONSELLAR

Si no saps per on començar, deixa't aconsellar tant a biblioteques com a llibreries

ESTONES IDEALS

Descobreix quins són els teus moments ideals per llegir, com al tren de camí a la feina o al llit a la nit

Foto: Pexels

Lliga per a la protecció d'animals i plantes de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana

i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
info@protectorabcn.es

Si t'ho diuen, no t'ho creuràs!

Tot el material per a realitzar les teves reformes
amb un finançament increïble!!!

**A Badagres ho tens fàcil,
a Badagres ho tens tot**

Finançament
de fins a 24
mesos sense
interessos*

*Finançament subjecte a l'aprovació
de l'entitat financera corresponent

**BADAGRES
COMPROMÈS**

Badagres patrocina
l'equip de futbol adaptat
de l'AEB BADALONES

GRUP GRUMAT
Badagres

www.badagres.com